

China als eerste op v

Wereldwijd

[Mike Wilson]

In wat lijkt op de nadagen van een diepe recessie zijn in China de eerste tekenen van herstel te vinden. Een hoopvol signaal, vooral voor de landbouw, niet alleen in China, maar ook in toeleverende landen.

De recessie die vorig jaar de Verenigde Staten en Europa hard raakte, veroorzaakte een kettingreactie over de hele wereld. De afnemende vraag vanuit de rijke landen noopte tot sluiting van wat eens goeddraaiende Chinese fabrieken waren. Miljoenen Chinezen die in voorgaande jaren naar de stad trokken om daar te werken, verloren daardoor hun baan en inkomen.

Ondanks de globale economische terugval, rekent China dit jaar op een economische groei van 7 procent. Investeringsbedrijven als Morgan Stanley hebben zelfs hun verwachting positief bijgesteld, van het eerdere percentage 5,5 naar 7. Voor Chinese groei-cijfers is dit enigszins teleurstellend; voorgaande jaren werden jaar op jaar percentage in dubbele cijfers genoteerd. De economische groeiverwachting in China is echter nog altijd veel groter dan die van andere ontwikkelde landen. En deze verwachting lijkt niet irreëel,

Wiley Wang:
„China zal de
laatste zijn die
omvalt.“

zo blijkt na een bezoek aan China. Gebouwen, bruggen en wolkenkrabbers rijzen als paddestoelen uit de grond, allemaal met hun glorieuze bouw naar de hemel gericht. Alleen al een stad als Shanghai is in een paar jaar tijd van een vervallen industriële stad getransformeerd in een bloeiende metropool.

Steun

In maart maakte de Chinese regering bekend 600 miljard dollar beschikbaar te stellen ter stimulering van de economie. Het effect daarvan is nu al zichtbaar. „De Chinese economie heeft in het eerste kwartaal een sterker dan verwacht bruto binnenlands product van 6,1 procent“, aldus Qing Wang, financieel analist bij Morgan Stanley. De prijzen van grondstoffen, zoals ruwe olie, ijzererts, metalen en granen die China importeert, zijn enorm gedaald. Daarnaast zijn de prijzen van varkensvlees gestegen. Dit was de oorzaak van de Chinese voedselprijsinflatie die in 2007 werd ingezet. Normaal gesproken zijn grondstof- en voedselvoorziening belangrijke knelpunten. De huidige prijsontwikkelingen suggereren dat het

voorzien in grondstoffen en voedsel in de nabije toekomst geen inflatierisico's met zich mee zal brengen in China. „Als het gaat om economische groei, zal China de laatste zijn die omvalt“, voorspelt Wiley Wang, commercieel manager bij Cargill in de provincie Guangdong. „We hebben nog steeds goedkope arbeidskrachten en een goed ingericht industrieel systeem. Bovendien is er nog een lange weg te gaan in het ontwikkelen van Centraal China. Dat is de economische machine die China uit de recessie zal halen.“ De analisten van Morgan Stanley zijn het eens met deze beschouwing. „In onze visie draagt de regeringssteun bij aan verder herstel van het bruto binnenlands product in de tweede helft van 2009. Daarmee zal China een van de eerste landen zijn die uit het wereldwijde dal kruipt“, aldus analist Qing Wang.

Kansen voor landbouw

China en India, samen goed voor 45 procent van de wereldbevolking, zijn momenteel voedselexporteurs. Daarin komt binnenkort, de komende tien tot vijftien jaar, verandering. Dit biedt kan-

o weg naar herstel

De diervoederproductie in China is momenteel nog kleinschalig. Jaarlijks wordt er 130 miljoen ton geproduceerd

werkt. „De kans daarop lijkt echter klein. Het landbouwareaal neemt af door verstedelijking van met name de kustregio.“

Mogelijkheden

Op de lange termijn zijn er voldoende mogelijkheden voor andere landen om China te voorzien van de benodigde grondstoffen. Dit komt mede door de enorme populatie. Het land telt 1,4 miljard mensen, het drievoudige van Europa. „Over tien tot twintig jaar komen daar nog eens 130 miljoen bij“, zegt Wei. „De vraag naar vlees en dus ook naar graan groeit mee met de toename van de bevolking.“

Kapitalisme in China

In het verleden heeft China verschillende malen geroken aan het kapitalisme, meestal met desastreuze gevolgen. Zo introduceerde Mao in de jaren '50 een vorm van industrialisatie die leidde tot een grote hongersnood en de dood van bijna 20 miljoen mensen. Dit kwam mede doordat het communisme geen persvrijheid toestond, waardoor de regering niet op de hoogte was van de misoogsten op lokaal niveau.

Tijdens de Culturele Revolutie in de jaren '60 werd iedereen met een opleiding of meer dan gemiddelde vaardigheden verbannen naar het platteland. Dit resulteerde in een nog groter economisch verval. Eind jaren '70 gooidde de Chinese regering het over een andere boeg. Er werden economische zones aangelegd waar normaal handelsverkeer werd toegestaan. Dit 'socialisme met Chinese trekjes' had veel weg van kapitalisme. Hong Kong, een van de meest dynamische economieën, werd in 1997 teruggegeven aan China. Verwacht werd dat de teruggave Hong Kong zou transformeren in de richting van China, maar het tegenovergestelde lijkt het geval. Zuid-China, in de nabijheid van Hong Kong, ontwikkelt zich vergelijkbaar aan Hong Kong. De Chinese economie verdrievoudigde in de afgelopen drie decennia. Qua armoede heeft het land een grote ontwikkeling doorgemaakt. In een tijdsbestek van een kleine dertig jaar heeft dit ertoe geleid dat één op de tien mensen de armoede is ontstegen.

Landbouwsector lift mee op rug van China

De verpakking van sojabonen. China heeft meer capaciteit voor oliezaadverwerking dan waar ook ter wereld.

Een andere beperkende factor is de beschikbaarheid van land en water. De Chinese landbouw heeft weinig ruimte voor uitbreiding. Bovendien is de infrastructuur kleinschalig en inefficiënt. China telt meer dan 220 miljoen boerderijen met een gemiddelde grootte van 0,546 ha. Het landbouwareaal zal verder afnemen om plaats te maken voor steden en industrie, verwacht Wei. In de toekomst zal bovendien het watertekort een probleem vormen; het meeste wateroppervlakte is vervuild. Niemand kan voorspellen wanneer en hoe de Chinese economie herstelt. „Maar als China herstelt, zullen andere landen volgen én ervan profiteren.“ —

sen voor graanproducenten overal ter wereld. Zodra Chinese burgers zich verder ontwikkelen en het bestaansminimum ontstijgen, zullen ze meer dierlijke producten eten zoals varkens- en pluimveevlees. Illustratief is het feit dat het Chinese conglomeraat Yum volgend jaar de vijfduizendste vestiging van Kentucky Fried Chicken opent in China. Het veranderende eetpatroon resulteert in uitbreiding van de veehouderij en dus ook van de voerproductie. Momenteel produceert China 130 miljoen ton voer op jaarbasis, maar dit neemt jaarlijks toe met dubbele cijfers. Het voer wordt geproduceerd in 150.000 fabrieken. Daarnaast beschikt China over meer oliezaadverwerkers dan enig ander land in de wereld. De Chinese vraag naar graan is onverzadigbaar. Het land heeft jaarlijks meer dan 485 miljoen ton graan nodig. De eigen productie van graan (rijst, tarwe en mais) bedraagt 400 miljoen ton. „Vroeger dacht ik dat de productie in China nog wel met 50 miljoen ton kon stijgen“, zegt Ruan Wei, een Chinese econoom die als senior onderzoeker bij Norinchukin Research Institute in Tokio

